

Fazla Kusursuzduk Sanırım

— Toprak · 05 Mayıs 2013

Bakarsın rastgeliriz yine,
Dünya denizin bakir kıyılarında.
Aynı oltaya yem oluruz üstüne
Büyük sorumluluklar yüklemiştir hayat bize.
Su hala mavi yansır gözümüze
Geçmez denilen yaraları serperiz toprağın suratına.
Ne ben eski şuursuz halimle övünebilirim,
Ne de sen çocukluğundan kalma bir elbise giydirebilirsin ruhuna.

Belki aynı falları açarız yine,
Bitmesinden endişelendiğimiz geceleri alıp koynumuza
Ellerim yastığın yakasına yapışır,
Boğmak ister düşlerimize demirleyen tüm kehanetleri.
Sıcak çayın buğusunda kaybederim tüm iyi dileklerimi.
Avcunda birikirim sigara külü misali,
Üflersin sönerim!
Bu şehre fırtına bulaştırır nefesin...

Bilemezsin...
Aynı harfleri koklarınız belki yine.
Karanlığı sırtlanırım üşenerek,
Aydınlığa göz kırpan sen olursun inatla.
Susam tanelerini avuçlayacak cesaret kalmamıştır bileklerimde.
Hadi bir şarkı tut aklından eski günlere dönelim,
Yahut uzun şiirler oku ikimize benzeyen!
Sonra gökkuşağını arayalım seninle hiç yılmadan
Sahip olduğumuz ne varsa bir bir yitirelim.
Sakladığım çaresizlikleri koy cebine,
Işıkları aç...
Bırak dudaklarımda sabaha dek kokun kalsın!

Bilmesen,
Hiç dönmesen daha iyi!
Boşver rastgelmeyelim seninle kalan ömrümüzde.
İnsan her gün biraz daha alışıyor yitirdiklerine...

Sesler biriktiriyorum Őimdi içimde,
Çürük zamana tutunamayan sesler!
Susuzluğun Őekil deęiŐtirmiŐ haliydin sen,
Aklımın ermediği zamanlarda gelmiŐ olmalısın.
Hangi yarımküre kabul ederdi ikimizi?
Gökkubbeye sığar mıydı can verdiğimiz düşler?
Sevda senin omuzlayabileceğinden daha ağır bir yükü....
Sen işte bu yüzden dönme hiç!

5 Mayıs 2013

Kıbrıs